

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 762/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť M. G., zastúpeného advokátkou Mgr. Dankou Varhaníkovou, Súľov 47, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 815/1994, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2014 doručená sťažnosť M. G. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. Dankou Varhaníkovou, Súľov 47, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 815/1994.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„V roku 1994 podal už nebohý otec sťažovateľa, Š. G., návrh na prejednanie dedičstva po jeho otcovi, J. G./dedovi sťažovateľa./ Urobil tak nie na základe novoobjaveného majetku, ale o vyrovnanie dedičských podielov, /opomenutých dedičov,/ podľa zákona č. 293/92 Z. z. Podľa predošlého zákona, č. 141/51 Zb. z. mohol dediť len jeden z dedičov. Pôvodné dedičské konanie bolo vedené pod sp. zn. D 246/62 Zb. z. zo dňa 01. júna 1962.

Vtedy sa preberateľkou poľnohospodárskeho majetku stala sestra Š. G., M. J..

Pôvodné konanie ŠN D 246/62 dostalo novú značku, D 1564/94. Pod toto číslo, bolo prevedené aj uznesenie č. 7 C 815/94, zo dňa 9. augusta 1994, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 12. 09. 1994.

V priebehu konania, s prihliadnutím na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici, /bez akéhokoľvek označenia, čísla, identifikácie,/ zistila sudkyňa Okr. súdu v Pov. Bystrici, JUDr. N. Č., že písomné vyhotovenie rozhodnutia ŠN D 246/62 je v rozpore so zápisnicou, o pojednávaní a prejednávaní dedičstva a schválenej dedičskej dohody./§ 164 O. s. p. Preto uvedené rozhodnutie nemôže byť podkladom pre vyrovnanie dedičských podkladov.

Okresný súd v Pov. Bystrici preto vydal uznesenie dňa 09. augusta 1994, č. k. 7 C 815/94. Súd konanie uznesením zastavil, z dôvodov vyššie uvedených.

V uznesení je uvedené, že po nadobudnutí právoplatnosti, bude predložené dedičského oddelenia, aby prebehlo riadne dedičské konanie.

Dňa 11. 11. 1994 bol spisový materiál pridelený súdom na riadne prejednanie súdnej komisárke, JUDr. Z. B.

Od notárky Z. B. bol celý spisový materiál v dedičstve neprejednaný dňa 12. septembra 1995 prevzatý pracovníčkou súdu, pani Š. a bol až do 2. marca 2000 uložený v pracovni v šuflíku, u sudkyne JUDr. L. Menovaná mala od samého začiatku záujem, aby sa riadne prejednanie dedičstva podľa uznesenia 7 C 815/94 nekonalo.“

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základne právo sťažovateľa, M. G... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, podľa Čl ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené.

Okresnému súdu v Považskej Bystrici v konaní č. k. 7 C 815/94 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi M. G... priznáva primerané zadosťučinenie v sume 20 tisíc €, ktorú sumu je povinný vyplatiť mu Okresný súd v Považskej Bystrici do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia

Okresný súd v Považskej Bystrici, je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia M. G., vo výške 494,80 €. Trovy právneho zastúpenia spočívajú z prevzatia a prípravy veci, ako aj z písomného podania na Ústavný súd, teda 2x za každý úkon, ako aj paušál. Jeden úkon podľa § 10 vyhl. č.655/03 Z. z. činí 239,36 € Paušál činí 8,04 €.

Okresný súd v Považskej Bystrici, za dva úkony a dva krát paušál, spolu sumu 494,80 € pošle na účet právneho zástupcu, Mgr. Danke Varhaníkovej, a to do dvoch mesiacov po právoplatnosti uznesenia Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 C 815/1994.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Ústavný súd zistil, že svojím uznesením sp. zn. II. ÚS 450/2012 z 18. októbra 2012 rozhodol okrem iného i o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 C 815/1994; predmetná sťažnosť bola odmietnutá z dôvodu oneskorenosti.

Z uvedeného teda vyplýva, že v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12812/2014 vystupuje identický účastník, ktorý sa domáha vyslovenia porušenia rovnakého základného práva vo vzťahu ku konaniu okresného súdu, o ktorom už ústavný súd rozhodol svojím uznesením sp. zn. II. ÚS 450/2012 z 18. októbra 2012. Inými slovami, sťažovateľ sa domáha toho, aby ústavný súd konal vo veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol, bez toho, aby sa zmenili podmienky konania. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2014